

Næste Møde vil blive afholdt imorgen, Tirsdag, Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

Fortættelse af eneste Behandling af: Indstillinger fra Fællesudvalget angaaende Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1881 til 31te Marts 1882.

Mødet hævnet Kl. 4,20.

155. Møde.

Tirsdagen den 5te Juli 1881, Kl. 1.

Sekretæren, Bønløkke, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter understrevet.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortættelse af eneste Behandling af: Indstillinger fra Fællesudvalget angaaende Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1881 til 31te Marts 1882.

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (Strup): Den ærede Ordfører (Berg) indledede sine Udtalelser igaar med en Bemærkning, gennem hvilken han vilde have for sig og sine Meningsfæller, at de i Fællesudvalget havde stillet sig imødekommende. Jeg tror, at den ærede Ordfører hellere burde have undladt at minde om denne Episode i Fællesudvalget, naar han ellers sætter Pris paa at staa som en af dem, der i Fællesudvalget i Virkeligheden har søgt Overenskomst, ganske affet fra Betydningen, den relativt ringe Betydning af de Indrømmelser, som den ærede Ordfører og hans Venner havde villet gjøre. At disse Indrømmelser havde en vis absolut Betydning, erkjendes selvfølgelig af Regjeringen; ellers havde Regjeringen ikke ønsket disse Punkter optagne til fornyet Overveielse mellem Thingene. Altsaa, en ringe relativ Betydning havde de ligeoverfor det samlede Kvantum af Stridspunkter, Stridspørgsmaal

mellem de to Thing. Men ganske affet derfra maa det jo erindres, at disse Tilbud, der skulde være et Bevis paa Villighed til Imødekommen, først fremkom, efter at Fællesudvalget havde været samlet i, om jeg husker ret, 14 Dage, efter at der fra den anden Side var gjort en Række af Forsøg paa at komme til Forhandling og gennem Forhandling til Overenskomst, efter at der fra den anden Side var opstillet definitive Vædringsforslag, og efter at disse vare endelig afstemte. Jeg tror, at, naar man med dette for Die ser paa disse 9 Punkter, faar man ikke Indtrykket af, at der gennem Andytninger om Villighed til Imødekommen er ført noget Bevis for, at man fra den Side i Virkeligheden har villet en Overenskomst. Naar den ærede Ordfører dernæst vil have for Folkethingets Flertals Bedkommende, at det ved Forhandlingen af Finantsloven iaar havde søgt at undgaa Konflikt, og at dette havde sit Udtryk deri, at Finantslovsbevillingen, saaledes som den var affattet i Folkethinget, var rigeligere — jeg tror, den ærede Ordfører brugte det Udtryk — end nogen anden Finantslovsbevilling, der var given af et Folkething, da forekommer det mig, at hele dette Argument taber fuldt ud sin Styrke ligeoverfor de Stridspunkter, der ikke have nogen som helst finantsiel Betydning, og det kan jo dog Ingen her i dette Thing overse, at netop Hovedstridspunktet eller flere af Hovedstridspunkterne ikke have den allermindeste finantsielle Betydning. Det gælder saaledes fuldt ud om Stridspunktet: Universitetet. Der er ikke en Dre enten vunden eller tabt for Statskassen, om Afgjørelsen her falder til den ene eller den anden Side; og det Samme gælder med Hensyn til Stridspunktet om, hvilket Stib der skal bygges. Der er ikke Tale om en Dre mer eller mindre, hverken i det ene eller det andet Tilfælde. Ligeoverfor dette forekommer det mig, at hele denne Argumentation for, at Finantsloven maa være fyldstgjørende, fordi den er rigelig og rigeligere end andre, falder fuldstændig til Jorden. Dertil kommer jo, at man dog virkelig ikke kan gaa ud fra, at Finantslove skulde i den Grad ligne hinanden, at de skulle holde sig til det samme bevilgede Kvantum hvert Aar, og at man ikke kan anlægge den Maalestof paa en Finantslovs Brugbarhed, om den er ligesaa stor, større eller mindre, end hvad der er givet i foregaende Aar; thi selvfølgelig maa Finantslovsbevillinger rette sig efter Diebliftets Krav. Det forekommer mig, at der ikke paa nogen Maade kan gjøres gjældende, at, fordi et Finantslovsforslag for indværende Aar er ligesaa stort som det ifjor, det derfor er fyldstgjørende; thi saa maa der Undersegelse til, om ikke Kravene, Behovene iaar, ere større end ifjor. Der gaar overhovedet gennem disse Betragtninger, saavidt jeg skjønner, et fuldstændigt Feilsyn paa Regjeringens og Repræsentationens Stilling ligeoverfor finantsielle Bevillinger. Det betragtes